

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v stolnem
farovžu.

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamezne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vlačajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Ali si tudi konservativci hočemo kupiti mad- jarsko prijaznost?

Nikakor ne! tako postopanje bi najrajše popolnem prepuščali liberalcem, ako bi ti sami velike dače plačevali, katere so nam v 15letni dobi svojega gospodarjenja naložili. Ali ker tudi konservativci dače plačujemo, zato se moramo brigati, da težka bremena ne postajajo še večja, ampak da se kedaj vendar začenjajo polajševati. Ta srečni trenutek pa gotovo ne pride, dokler bodo nemški in madjarski liberalci gospodarili. In zakaj ne? Zato ne, ker je liberalna stranka do gospodarstva splezala po denarjih, ker se v njem ohranjuje in drži zopet z denarji in ker si je leta 1867., kedar se je z Madjari sklepala 10letna nagodba, tudi pomagala iz zadrege z denarji. To pa nam dela upravičeni strah, da bomo l. 1877. pri obnovljenju madjarske nagodbe zopet na denarjih kvar trpeli, če bodo še tedaj naši liberalci v dosedanji veljavi. Sicer že sedaj zoper tako kupovanje madjarske prijaznosti tu pa tam upijejo; ali naposled se utegnejo vendar Madjarom udati izgovorjaje se: sila kola lomi.

Zviti Madjari so l. 1867: dobro spoznali, da hočejo nemški liberalci edini gospodariti, naj velja, kar velja. In ovo gospodstvaželjno slabost so Madjari dobro porabili, ter k našim liberalcem djali: „ako že hočete z nami imeti skupno armado, skupnega ministra vnanjih zadev, skupni državni dolg, dobro! tedaj si pa naložite 70% skupnih stroškov, mi ne doplačujemo več, nego 30%.“ Liberalci so se sicer tukaj začeli kisló držati — a naposled so vendar z veseljem rekli: amen. — Toda sedaj sega Madjar še daleč in upa iz gospodstvaželjnosti naših liberalcev še več izviti. Pravi namreč: „30% je za nas Madjare preveč, ako hočete, da pri l. 1867. sklenjeni nagodbi ostanemo, tedaj pa moramo dohodke pri užitinski dači (Verzehrungsstener) bratovski med seboj delivati t. j., vi morate nam Madjarom vsako leto veliko milijonov darovati.“ Užitnina je namreč pri nas visoka — kakih 200 milijonov — na Ogerskem

pa nizka — 50 milijonov. — Tedaj bi Madjari nam dajali po 25 milijonov, mi pa njim po 100 milijonov in bi njim tedaj 75 milijonov za njih prijateljstvo na leto plačevali. To je goropadna predrznost, ob enem pa očiten dokaz politične revnosti naših liberalcev, ker so se od Madjarov v take klešče spraviti dali!

Madjari namreč sedaj ponosno povdarjajo: „ali plačujte za naprej več, ali pa razderemo nagodbo, se ločimo popolnem od vas, razčesnemo Avstrijo in stvarimo — personalno — unijo.“ Ako naši liberalci rečejo: „ne, več ne plačamo“, potem bodo Madjari kmalu zahtevali lastnega ministra vnanjih zadev, lastne bankovce, lastno vojsko, h kateraj bi takoj poklicali vse svoje regimente domu na Ogersko. Naposled bi zaprli vse meje in pobirali colnino, vse kakor se je godilo ob času ogerskega punta l. 1848. Ker pa ni verjetno, da bi se na primer: cesarska rodbina, odločila za tako razkosanje Avstrije, zato bodo liberalci morali drugo leto ali se odločiti za večje plačevanje ali pa bodo morali — sramotno odstopiti in se umakniti konservativcem. Kajti le slovenski, poljski, česki in nemški konservativci nečemo niti madjarskega prijateljstva kupovati, niti Avstrije dati razčesnoti, ampak vsi hočemo Avstrijo začeti v red in mir spravljati ondi, kder so nas nemški in madjarski liberalci l. 1867. po sili ustavili! Bliža se tedaj za Avstrijo zopet preimeniten — odločilen čas!

Cerkvene zadeve.

Odbor za Slomšekov spomenik je v seji 3. sept. sprejel nasvete, vsled katerih se bo takoj začelo izdelovanje nagrobne plošče z latinskimi napisom, priredjenje Slomškovih slike pri krstnem kamnu v Ponkvi in pripravljanje črne plošče s slovenskim napisom, ki se bo vzdala steni rojstnega hrama Slomškovega. Za glavni spomenik v stolni cerkvi je arhitekt Hartl na Dunaju poslal sicer krasen načrt, ki se pa zavolj prevelikih stroškov, katere bi nja izvršenje stalo, ni mogel sprejeti.